Διαζύγιο, ο θάνατος της οικογένειας

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 25 Ιουλίου, 2022

Οδυνηρό είναι το θέμα του διαζυγίου στην πατρίδα μας.[1] Η Ελληνική οικογένεια δοκιμάζεται καθώς ο αριθμός των γάμων μειώνεται -με αύξηση του ποσοστού πολιτικών γάμων και συμφώνων συμβίωσης [2]- ενώ ο αριθμός των διαζυγίων αυξάνεται και μάλιστα σε οικογένειες με παιδιά. [1] Οι περισσότεροι γονείς σήμερα ξεκινούν άπειροι σε θέματα οικογένειας αλλά ακόμη χειρότερα στερημένοι κατόπιν δικής τους επιλογής από την βοήθεια του Θεού. Ο Ορθόδοξος χριστιανικός γάμος και ο χριστιανικός αγώνας κάνουν θαύματα και δίνουν φτερά στην οικογένεια και τα παιδιά! Ποιος όμως το καταλαβαίνει; Ας δούμε τις δυστυχείς συνέπειες της εγωιστικής διάσπασης του γάμου κυρίως πάνω στα παιδιά.

Το «διαζύγιο» είναι ένας άλλος όρος για τον «θάνατο της οικογένειας». Το διαζύγιο προκαλεί αστάθεια, σύγχυση, θέτει σε αμφισβήτηση τη συζυγική πίστη των γονέων, δημιουργώντας προβλήματα στην ήδη πολύπλοκη ψυχολογία της παιδικής ηλικίας. Μαζί με το διαζύγιο έρχεται τις περισσότερες φορές και **ο θάνατος του αισθήματος ασφάλειας και της εμπιστοσύνης του παιδιού**. Είναι το τέλος ενός σπιτικού, το τέλος της αγάπης που μοιράζονταν με τα δύο πιο αγαπημένα του πρόσωπα, του χρόνου που πέρναγε μαζί και με τους δύο γονείς του καθημερινά.

Το διαζύγιο επηρεάζει τα παιδιά για μια ζωή. Τα παιδιά των αποτυχημένων γάμων γίνονται ενήλικες που «είναι λιγότερο μορφωμένοι, έχουν χαμηλότερα οικογενειακά εισοδήματα, παντρεύονται νωρίτερα αλλά χωρίζουν πιο συχνά και έχουν μεγαλύτερες πιθανότητες αυτοκτονίας ως ενήλικες». – Jonathan Gruber, Καθηγητής Οικονομικών MIT

ΦΤΑΙΕΙ; ΣΕ ΟΡΙΣΜΕΝΑ ΘΕΜΑΤΑ. *ΔΕΝ ΦΤΑΙΕΙ;* ΠΟΤΕ.

Υπάρχουν πάντα λόγοι για το διαζύγιο. Πριν την εμφάνιση του διαζυγίου «χωρίς υπαιτιότητα», οι νόμοι περί διαζυγίου «λόγω υπαιτιότητας» τιμωρούσαν κατάλληλα τον σύζυγο που ήταν υπαίτιος για τη διάλυση του γάμου, για λόγους κακοποίησης, εθισμών ή εγκατάλειψης. Το διαζύγιο που οφειλόταν σε κάποιο λόγο, ενθάρρυνε την διατήρηση του γάμου και τιμωρούσε κοινωνικά και οικονομικά το σύζυγο που

παραβίαζε τις υποσχέσεις του. Το διαζύγιο χωρίς υπαιτιότητα οδήγησε σε αυξημένα ποσοστά συζυγικών χωρισμών που σε μεγάλο βαθμό δεν σχετίζονται με κακοποίηση, εθισμούς ή την εγκατάλειψη.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΔΕΝ «ΞΕΠΕΡΝΟΥΝ» ΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟ

Το διαζύγιο μεταφέρει τη δυσκολία από τον γονέα στο παιδί. Είναι μια πράξη των ενηλίκων να ανταλλάσσει τα δικά τους προβλήματα στη σχέση τους με τη μακροπρόθεσμη επίδραση στη σωματική και συναισθηματική υγεία του παιδιού τους. Το διαζύγιο κατηγοριοποιείται ως μια δυσμενής παιδική εμπειρία, Adverse Childhood Experience (ACE). Τα ACE είναι δυνητικά τραυματικά συμβάντα που μπορεί να έχουν μόνιμες αρνητικές επιπτώσεις στην υγεία και την ευημερία του παιδιού.

Το διαζύγιο χωρίς υπαιτιότητα είναι σαν να λένε οι γονείς στα παιδιά τους: «Αυτός ο σταυρός είναι πολύ βαρύς για εμάς. Ορίστε παιδιά, αντί για εμάς τον αναλαμβάνεται εσείς».

ΑΣΤΑΘΕΙΑ

«Το διαζύγιο σε εξαπατά. Νομικά είναι ένα μεμονωμένο γεγονός, αλλά **ψυχολογικά είναι μια αλυσίδα - μερικές φορές μια ατελείωτη αλυσίδα** - γεγονότων, μετεγκαταστάσεων και ριζικά μεταβαλλόμενων σχέσεων διαχρονικά, μια διαδικασία που αλλάζει για πάντα τις ζωές των ανθρώπων». – Judith Wallerstein

Η αστάθεια είναι χαρακτηριστικό της ζωής ενός παιδιού μετά το διαζύγιο. Το διαζύγιο είναι συχνά η αρχή του τέλους της σχέσης ενός παιδιού με τον πατέρα του, συμβαίνει να ακολουθείται από την εμφάνιση νέων συντρόφων συμβίωσης, νέων γάμων, άλλων διαζυγίων, αλλαγή κατοικίας, θετή οικογένεια, νέα ετεροθαλή αδέρφια ακόμη και ένα νέο-κατασκευασμένο σύνολο νέων παιδιών.

«Για εμάς, τα παιδιά, ήταν ένα περιβάλλον που ήταν αδύνατο να περιγράψουμε, το να κινούμαστε ανάμεσα στη μια εβδομάδα με τη μητέρα μας και μετά την άλλη εβδομάδα με τον πατέρα μας, **ήταν σαν να ζούσα σε μια μόνιμη τραμπάλα** ». – Peaches Geldof

ΕΚΤΟΣ ΚΑΙ ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΕΞΟΧΙΚΟ, ΤΑ ΔΥΟ ΣΠΙΤΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΟΤΕ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΑΠΟ ΕΝΑ

Συχνά το να ζεις σε δύο σπίτια σημαίνει ότι αναπτύσσεις δύο διαφορετικές προσωπικότητες. «Σχεδόν τα μισά παιδιά είπαν ότι μετά το διαζύγιο ένιωθαν σαν να είναι ένα διαφορετικό άτομο με τον καθένα από τους γονείς τους… η εκδοχή της αλήθειας για κάθε έναν από τους χωρισμένους γονείς τους ήταν διαφορετική… οι γονείς τους ζητούσαν να κρατούν σημαντικά μυστικά— και πολλά παιδιά θεώρησαν αναγκαίο να το κάνουν, ακόμα κι όταν οι γονείς τους δεν τους το ζήτησαν».

«Έχανα τον εαυτό μου σε κάθε προσπάθεια να κατευνάσω κάθε μία πλευρά της οικογένειάς μου. Το να ανακατεύομαι μόνος μου με δύο ξεχωριστές ζωές σήμαινε στη πράξη ότι ήμουν στο περιθώριο της κάθε οικογένειας, ποτέ ένας από αυτούς. Οι άνθρωποι που αγαπούσα περισσότερο δεν ήταν ποτέ στο ίδιο δωμάτιο μαζί και πολλοί από αυτούς μετά βίας γνώριζαν ο ένας την ύπαρξη του άλλου», δηλώνει ένα παιδί.

Με λίγα λόγια:

- **Το διαζύγιο επηρεάζει τα παιδιά για μια ζωή**.
- **Το διαζύγιο μεταφέρει την υπεύθυνη δουλειά από τον γονέα στο παιδί.**
- **Το να ζεις σε δύο σπίτια σημαίνει να αναπτύσσεις δύο διαφορετικές προσωπικότητες.**

ΜΕΙΩΜΕΝΗ ΨΥΧΙΚΗ, ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΥΓΕΙΑ

Ψυχική/Συναισθηματική Υγεία. Μια μακροχρόνια μελέτη ενηλίκων με ιστορικό διαζυγίου, έδειξε ότι είχαν μειωμένες αποδόσεις σε όλες τις πτυχές της προσωπικής και επαγγελματικής τους ζωής. Για τα παιδιά που παλεύουν να τα βγάλουν πέρα με βασικά προβλήματα ψυχικής υγείας, το διαζύγιο ενέχει αυξημένο κίνδυνο υποτροπιάζουσας **κατάθλιψης** ως ενήλικες και μεγαλύτερη πιθανότητα ανάπτυξης **διπολικής διαταραχής**.

Δηλώνει ένα κορίτσι, παιδί διαζευγμένων γονέων:

«Ήμουν συναισθηματικός ναυάγιο ως έφηβη.... Μισούσα τον εαυτό μου. Κατηγορούσα τον εαυτό μου για το διαζύγιο και ευχόμουν να είχα πεθάνει.... Άρχισα να παίρνω αντικαταθλιπτικά, μετά ένα ολόκληρο κοκτέιλ αντικαταθλιπτικών, αντιψυχωσικών και ηρεμιστικών. Τίποτα δεν βοήθησε. Ήμουν απλώς κουρασμένη

και άρρωστη όλη την ώρα …. Όταν ήμουν δεκατριών, έκανα μια απόπειρα αυτοκτονίας. Πέρασα τέσσερις μέρες σε μια κλειστή ψυχιατρική πτέρυγα για παιδιά. Δεν ταίριαζαν τα συμπτώματά μου με κατάθλιψη ή διπολική διαταραχή ***Διαγνώστηκα με συνδυασμένη διαταραχή μετατραυματικού στρες, αλλά δεν έλαβα θεραπεία για αυτήν μέχρι να ενηλικιωθώ, επειδή η μητέρα μου δεν πίστευε ότι το διαζύγιο θα μπορούσε να είναι τραυματικό»****.* -Laura

Δυσκολίες στις σταθερές σχέσεις και το γάμο. Παιδιά των οποίων οι γονείς πήραν διαζύγιο αλλά δεν ξαναπαντρεύτηκαν έχουν 45% περισσότερες πιθανότητες να τερματίσουν τους γάμους τους. Αυτό το ποσοστό εκρήγνυται σε 91% περισσότερες πιθανότητες να χωρίσουν και τα ίδια, εάν οι γονείς τους ξαναπαντρεύτηκαν. **Οι Millennials που γεννήθηκαν μέσα στην επιδημία του διαζυγίου είναι επιφυλακτικοί με το γάμο και συχνά επιλέγουν να συγκατοικήσουν. Πολλοί αποφεύγουν τις σχέσεις εντελώς.**

«Έχω κάνει μόνο μία ενήλικη σχέση, κυρίως επειδή με τρομάζει η πληγή που διαλύει τα κομμάτια της ζωής σου – το σπίτι σου, τους φίλους σου, τα οικονομικά σου, την καθημερινότητά σου. Το διαζύγιο θα τελειώσει τη ζωή σου όπως την ξέρεις. ***Το μεγαλύτερο πράγμα που έμαθα από το διαζύγιο των γονιών μου είναι ότι ανεξάρτητα από το πόσο αγαπάς τον άλλον, αν επιλέξουν να σε αφήσουν, δεν μπορείς να κάνεις τίποτα για να τους αλλάξεις γνώμη».*** -Leighaine

Σωματική υγεία. Το διαζύγιο των γονέων έχει συνδεθεί με αυξημένη πιθανότητα για τους ίδιους για **καρδιακές παθήσεις, διαβήτη και άσθμα**. Έχει επίσης αποδειχθεί ότι διπλασιάζει την πιθανότητα στα παιδιά να παρουσιάσουν **πρόβλημα με το έντερο, το δέρμα, το νευρικό τους σύστημα, τα γεννητικά και τα όργανα του ουροποιητικού τους συστήματος**. **Η συσχέτιση μεταξύ των διαζευγμένων γονέων και της διακύβευσης της υγείας των παιδιών τους είναι τόσο άμεση, ώστε κάθε σοβαρό σχέδιο μείωσης του κόστους υγειονομικής περίθαλψης θα πρέπει να ξεκινά με τη μείωση του ποσοστού των διαζυγίων.**

«Παρόλο που τα κατάφερνα [στο σχολείο και εξωσχολικά], μέσα μου με έτρωγε ο θυμός, οι ερωτήσεις και το αίσθημα ότι ήθελα όλα να τελειώνουν… Η αυτοκτονία ήταν μια διαρκής σκέψη που την πάλευα όλα τα χρόνια από μικρή ώσπου μεγάλωσα. Ήμουν σε ψυχολογική συμβουλευτική το μεγαλύτερο μέρος της τελευταίας χρονιάς στο σχολείο. Η υγεία μου βούλιαξε.. Διαγνώστηκα με άσθμα, νόσο Raynaud's και τριγμό στα δόντια… ***Όλες αυτές οι ασθένειες δεν υπήρχαν πριν τον χωρισμό των γονιών μου»****.* -Annie

Η αγάπη της μητέρας, η αγάπη του πατέρα και η σταθερότητα είναι τα τρία βασικά στοιχεία της κοινωνικής/συναισθηματικής υποστήριξης του

παιδιού. Στην καλύτερη περίπτωση, το διαζύγιο μειώνει στο μισό τα δύο πρώτα και εξαφανίζει το τρίτο. Τα αρνητικά αποτελέσματα για τα παιδιά του διαζυγίου είναι διάχυτα επειδή αυτά τα παιδιά στερούνται αυτά τα βασικά στοιχεία.

Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΝΑ ΣΩΘΕΙ ΕΝΑΣ ΓΑΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

Μια έκθεση του 2002 του «Institute for American Values» διαπίστωσε πως: «Τα δύο τρίτα των δυστυχισμένων παντρεμένων ενηλίκων που όμως επιλέγουν να μη χωρίσουν ανέφεραν ότι οι γάμοι τους ήταν πιο ευτυχισμένοι πέντε χρόνια αργότερα. Τα δυστυχισμένα ζευγάρια που χώρισαν δεν ήταν πιο ευτυχισμένα, κατά μέσο όρο, από εκείνα που έμειναν μαζί»

«Σε αντίθεση με τη δημοφιλή πεποίθηση που υποστηρίζει το διαζύγιο, το να μείνετε σε έναν δυστυχισμένο γάμο θα μπορούσε να είναι το καλύτερο πράγμα που κάνατε ποτέ». - Harry Benson, διευθυντής ερευνών του Marriage Foundation

Όταν πρόκειται για έναν γάμο που έχει προκλήσεις, κάποιος θα πρέπει να αναλάβει την δύσκολη δουλειά. Θα είναι είτε οι ενήλικες που θα πρέπει να εργαστούν για να βελτιώσουν τη σχέση τους, είτε τα παιδιά που θα επιβαρυνθούν με διχασμένες ζωές και μακροχρόνιο κίνδυνο.

Παραπομπές:

1. https://www.ertnews.gr/eidiseis/mono-sto-ertgr/ta-diazygia-ayxanontai-oi-gamoi-meionontai-o-gamos-apo-erota-echei-apotychei/

2. https://www.pontosnews.gr/640533/ellada/politikos-gamos-ellada-ikaria-skiadas-kalabogias/

(Πηγή : https://thembeforeus.com/fast-facts/*,* mumdadandkids.gr *)*